

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: **L. M.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2019, č. j. OAM-706/ZA-ZA11-ZA18-2016, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Opatrovníkem žalobce pro toto řízení se ustanovuje Mgr. Aneta Bendová, advokátka se sídlem U Soudu 388, 503 00 Hradec Králové.
- II. Řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2019, č. j. OAM-706/ZA-ZA11-ZA18-2016, se zastavuje.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shora označeným rozhodnutím žalovaného nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V průběhu řízení před soudem vyšlo najevo, že žalobce dne 12. 8. 2019 svévolně opustil místo, kde byl hlášen k pobytu, tedy Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí.

Soud proto dále sám pátral po současném místě pobytu žalobce.

Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra soudu přípisem ze dne 11. 11. 2019 sdělila, že žalobce byl ubytovaný v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, a to od 24. 8. 2016 do 12. 8. 2019. Dne 12. 8. 2019 byl vyřazen z evidence ubytovaných z důvodu svévolného odchodu poté, co se nevrátil z plánovaného dlouhodobého opuštění. V průběhu pobytu v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí jmenovaný odešel ze střediska a to na období 8. 8. 2019 – 11. 8. 2019 na adresu: Sušilova 1337/2, Hradec Králové. Uvedenou adresu jmenovaný udal v žádosti o povolení opuštění střediska, tato adresa ale nebyla Ministerstvem vnitra ani Policií ČR ověřována. Žádné informace o současném pobytu žalobce Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra nemá.

Ředitelství služby cizinecké policie v přípise ze dne 13. 11. 2019 sdělilo, že žalobce byl od 24. 8. 2016 ubytován v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, a to až do svévolného odchodu dne 12. 8. 2019. Současné místo pobytu žalobce není známé.

Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, přípisem ze dne 13. 11. 2019

soudu sdělilo, že žalobce dle jejich elektronické evidence dne 12. 8. 2019 svévolně opustil Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí. Současné místo pobytu jmenovaného na území České republiky není správnímu orgánu známo.

S ohledem na obsah vyjádření Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra se krajský soud pokusil žalobce kontaktovat na adrese: Sušilova 1337/2, Hradec Králové. Zásilka se však vrátila nedoručená s poznámkou, že jmenovaný nemá na této adrese poštovní schránku.

Vzhledem k tomu, že pobyt žalobce není znám, ustanovil mu soud podle § 29 odst. 3 o. s. ř. za použití § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), opatrovníka.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

K podmínkám postupu dle těchto ustanovení se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91, v němž konstatoval, že vychází-li soud ve svém rozhodnutí z toho, že účastník řízení je neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, Nejvyšší správní soud uvedl, že nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu je dána jen tam, kde soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení zastavit.

Krajský soud je toho názoru, že vyvinul přiměřené úsilí ke zjištění místa pobytu žalobce, toto úsilí však bylo marné. Posledním známým místem pobytu žalobce bylo Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, odkud dne 12. 8. 2019 svévolně odešel. Aktuální místo pobytu žalobce není známo žalovanému, Správě uprchlických zařízení MV ani Ředitelství služby cizinecké policie.

Ze shora uvedených důvodů soud rozhodl o zastavení řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o žalobě zastaveno.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 55 odst. 5 za použití § 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 21. ledna 2020

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce